

מישיבת לב

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לנו וחי נאמן
קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 866-20-30-08
בארה"ב - 7011-477-605
בלאנדאן 44-3003730634

נפשי בדברו | דיבורים מלב אל לב
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי בשאלתי | שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

עיניים של אמונה

הפקיד הנדהם מהארחי פרחי שצץ מול פניו, כמתוך חלום ביעותים, מנסה להרגיע את שלומיאל ולשאלו על מה יצא הקצף, כאשר הוא לבסוף מבין את אשר מתחולל מול עיניו, הוא מבקש רגע משלומיאל להסיר את משקפיו, במטלית צחורה הנשלפת מכיסו הוא מנקה את הזכוכיות בעדינות, ומשיב אותם לשלומיאל - - -

סליחה! אני ממש מתנצל... וואה! איזה יופי איזה פאר, בחיים לא ראיתי - - -

* * *

...צריכים להאמין שהכל מושג בהשגחה פרטית מאת ית'. ואם נחיה באמונה של השגחה פרטית - יראה לנו השי"ת את השגחתו הנפלאה, כי כל כמה שמביטים ומתבוננים

בהשגחה, רואים יותר השגחה, ולהיפך, ח"ו להיפך... (עיניך הלא לאמונה עמוד נ"ב)

...וגם הנס הנפלא של קריעת ים סוף, שהקב"ה בקע להם את הים לייב חלקים, ונעשו ייב חומות של מים שנראו כחומות של זכוכית, וכל שבת היה יכול להסתכל לשבת אחר דרך חומת המים, וגם על נס עצום ומופלא זה מובא במדרש שגם היה מקום לטועים לטעות, כי כיון שירדו לתוך הים, היה טיט על הקרקע, והיו הטועים האספסוף והערב-רב אומרים זה לזה: **במצרים טיט ובים טיט, מטיט ולבנים הוציאנו ולטיט החזירנו...** וזהו כדי ליתן מקום לרשעים לטעות. **עכ"פ** **אנו רואים שבלי תמימות לא יזכה האדם גם להאמונה הקדושה...** (שם נ"ח)

* * *

כאשר הקב"ה הוריד את התורה לעולם, אומות העולם שאלו שאלות, הם רצו להבין. עם ישראל לא שאלו כלום "עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו".

גם היום בכל מאורע שעובר עלינו, ברוחניות או בגשמיות אנו יכולים ח"ו לבא בשאלות ובטענות, אבל אם ריק הוא מכס! רק בעיניים של חוסר אמונה מצטיירים דברים באופן שלילי, כי "מאתו לא תצא הערות"

אך אם נבחר ללבוב בתי עיניים של אמונה - להסתכל על כל דבר "בעין האמת", כפי שהתורה קלמדת להסתכל על כל דבר. אז נראה רק טוב ונקבל בשמחה את עול התורה והחיים כפי שהבורא ית' מנהיג את כל אחד ואחד בזה העולם, כ"א באופן הטוב ביותר עבורו כדי להצליח בשליחותו עברה בא לזה העולם - הולך תום ילך בטח.

חיים קשים ומרים היו מנת חלקו של שלומיאל, עוני ודחוקת היו אורחים קבועים בביתו הרעוע, שגם קור וגשם נכנסים מידי פעם לטאול בשלומם.

לא יכול יותר שלומיאל לשאת בצערו ובעלבוננו הנורא, והחליט כי עליו לקום ולעשות מעשה.

חבריו נדהמו לפתע למראה עיניהם, שלומיאל זה אשר לא שש לעמול יותר מכפי כוחותיו, ואהב את המנוחה והבטלה, נראה לפתע מתרוצץ ונוטל על עצמו עוד ועוד מלאכות ועבודות מזדמנות שונות, ואינו עומד לנוח ולפוש לרגע קל, אף שכולו נוטף זיעה ונראה כי תיכף חלילה יפול ויתמוטט מרוב מאמץ.

שלומיאל לא גילה לאיש את סודו, אך הוא החליט בהחלטה נחושה, כי פעם אחת עליו לטעום טעם של גביר ובעל בעמיו. הוא יחסוך פרוטה לפרוטה, וכאשר יצטרך בידיו סכום ראוי לשמו, הוא יזמין חדר בבית מלון מפואר, אשר רק נגידים רמי מעלה ושועי ארץ יכולים להרשות לעצמם.

אם לא לכל החיים, הוא לכל הפחות יזכה להיות 'בר' בי רב דחד יומא, ותהיה זאת נחמה פורתא בים הצרות והקשיים שעוברים עליו...

סוף סוף הגיע היום המיוחל, בידיו של שלומיאל הצטבר הסכום הדרוש, ואחרי בירורים מייגעים הוא הזמין לעצמו חדר מרווח באחד מבתי המלון המפוארים ביותר, אשר יצא לו מוניטין בכל הארץ כי הוא בנוי לתלפיות בפאר ויופי נדידים, וכל פינה בו מושקעת בשכיות חמדה, ובכל חמודי תבל באופן נפלא ומיוחד ביותר.

כסף להוצאות הדרך כבר לא נותר בידיו, שבועות ארוכים הוא נשרך ברגליים כשלות, עד שהגיע עייף ויגע שבור ורצוף, לפתח בית חלומותיו אשר עברו מסר את חלבו ודמו במשך חודשים ארוכים.

שלומיאל צועד פנימה, לבו מחסיר פעימה, הוא מביט סביב וכולו נמלא כעס וחימה: "היתכן?!" עבור זה עמלתי ויגעתי בכל כוחי? הן המקום הזה כולו מלא אבק ולכלוך, היכן שאני רק מביט, הכול מלא כתמים באופן מזעזע"

ללא שהיות ניגש שלומיאל אל הפקיד הראשון הנקרה בדרכו, אשר גם הוא מגיע מולו במדים מוכתמים ומאובקים, וכשהוא מושיט לו את דף ההזמנה אשר בידו - בו רשום הסכום הגבוה שהוא שילם - הוא מזדעק חמס, ודורש להשיב לו מייד את כספו...

שאלה • זה עתה עבר חג השבועות, איך זוכים להתחדש בתורה?

תשובה: הכתוב אומר 'זהגית בו יומם ולילה, פי שצריך להיות מתמיד גדול בלימוד התורה, תקבל על עצמך להיות מתמיד עצום, לנצל כל רגע ללימוד התורה, יומם ולילה. לדעת שזהו החיים שלנו, דבר אחר לא קיים! יש לראות שהזמן לא יאבד לריק, אין דבר גרוע מבטלה. גם אם יש זמן שצריכים לאכול, או להביא פרנסה, יש לדעת שכל זה טפל ולא לשכוח מה הוא התכלית שלנו.

הקשר שלנו לתורה הוא הקשר שלנו לבורא העולם בעצמו, הקב"ה ברא כלי, התורה היא כלי של דבקות בהשי"ת, להתקרב אליו. הדרך היחידה להיות דבוק בהשי"ת הוא באמצעות התורה הקדושה, ואותה הקב"ה מסר לנו, זהו העיקר. אפילו עם עכשיו איננו מבינים למה, יגיע זמן, כשנעלה למעלה, שם יתגלה לנו הטעם וגודלת מעלת לימוד התורה שלנו כאן בעוה"ז.

שאלה • איך זוכים בשנות הזקנה יזיך צו האלטן פרישי [להחזיק עצמן רענן ומלא חיות]?

תשובה: הדאגות והעגמת נפש מזקינים את האדם, העצה היא לא לדאוג. אז מהאט נישט קיין דאגות איז מען יונגר און מלעבט ליינגער.

שאלה • איך זוכים לכך?

תשובה: לזה יש לנו את היסוד הישן, אמונה ובטחון בהשי"ת.

בכלל יש לדעת דבר יסודי, שמשמים שולחים לאדם רק דאגות קטנות, אלא שהאדם מנפח את זה יותר ויותר וגורם לעצמו סבל מיותר.

שבועות ארוכים הוא נשרך ברגליים כושלות עד שהגיע עייף ויגע שבור ורצוף, לפתח בית חלומותיו...

אשרינו מה טוב חלקינו שהקב"ה אוהב אותנו

מתוך שיחה לבחורים משיבת אמינו - אייר תשפ"ו

מכניס כוחות ויגע על זה בצעירותו,
כך יש לו שמחת חיים, שמחת הנפש,
כשיהיה זקן בעזר השי"ת.

מה העצה לעמוד בנסינות הקשים שיש בדורנו?

בנסינות, ההתחלה זה יהרג ואל
יעבור. שמירת הברית יהרג ואל
יעבור. אח"כ כשמתרגלים בזה, זה
דבר קל מאד, זה דבר נעים מאד. וזה
לא קשה כמו שחושבים, אדרבה זה
נועם מאד להיות קדוש וטהור.

כל מה שאדם יותר מתקדש הוא
מרגיש יותר קרבת אלקים, יותר
שמחת חיים, הוא מרגיש ששואה מה
שהוא נמצא בעולם, שוה לו לחיות
בעולם הזה ובעולם הבא.

אשרינו מה טוב חלקינו שיש לנו
קשר חזק עם הקב"ה.

הם רוצים ברכה שיתקבלו בישיבות טובות בישיבה גדולה.

השי"ת יעזור לכם להתקבל בישיבה.
ותתחזקו מעכשיו להיות מתמידים
גדולים בתורה, שזה חיות גם
ברוחניות וגם בגשמיות בזה ובבא
בעזר השי"ת.

אשרינו מה טוב חלקינו, אנחנו יודעים
שיש לנו בורא, ואנו צריכים מאד
מאד להודות לו על החסדים שעשה
איתנו בכל עת, ושעושה איתנו בכל
עת ורגע, ושיעשה איתנו תמיד.

בעזר ה' תזכו להוליד בנים ובני
בנים חיים וקיימים, עוסקים בתורה
ובמצוות, ויתמשך ממכם דורות
ישירים מבורכים לעולמי עד ולנצח
נצחים בעזר ה'.

הבחורים רוצים לשמוע קצת דברי חיזוק איך להתעורר בעבודת התפילה.

זו זכות גדולה שיש לנו רשות
להתפלל אל הבורא; גדולת הבורא
הוא עד אין סוף ואין תכלית, ואנחנו
בשר ודם, והקב"ה אוהב אותנו,
הקב"ה קורא לנו 'בנים', 'בנים אתם
לה' אלקיכם, ויש לנו רשות לדבר עם
הבורא, להתפלל אל הבורא, להשיח
את כל הלב שלנו לבורא, כמו שאדם
משיח את לבו לידיד הכי טוב.

אשרינו מה טוב חלקינו שהקב"ה
אוהב אותנו, ואנו זוכים להתפלל אליו
ולהשיח לפניו כל לבנו, אשרינו מה
טוב חלקינו בעולם הזה ובעולם הבא.

בדרך כלל מדברים חיזוק על לימוד
התורה, צריך גם חיזוק להתפלל
השלשה תפילות בכוונה, ואז תראו
שתרגישו יום אחר לגמרי, להתפלל
מתוך הסיודור מלה במלה, שלש
פעמים ביום, זה קרבה להקב"ה בלי
גבול, וזה סיעתא דשמיא והצלחה
ברוחניות ובגשמיות לעולמי עד
ולנצח נצחים בלי שום ספק כלל.
חזקו והתאמצו מעכשיו להתפלל
כראוי.

הבחורים הולכים להכנס לישיבה גדולה, מה בחור צריך לדעת בשביל הצליח בישיבה גדולה?

אחד מההצלחות של האדם הוא
איך שהכניס כוחות בלימוד התורה,
בהבנת התורה, ברש"י ותוספות. זהו
העבודה באלו השנים. כפי מה שהוא

שם קברו את העם המתאווים

כשאדם זוכה להתנהג כראוי בעת טמטום הלב
והמוח, בזמני החושך, אזי מתחיל להאיר הכח
האלקי ואותיות התורה המחיין את העתים הללו
ומהפך אותם לטובה ויכול להתעלות מאד עי"ו
(ע"ש בלקו"מ סי' ל"ג).

והוא כדברי הבעש"ט (שהבאנו לעיל סוף מאמר א'
ד"ה שני סוגי מלחמות), שהאדם עובר בימי חייו
את מ"ב המסעות המפורשות בתורה (בפרשת
מסעי), היינו שבכל תקופה מחיי האדם עוברים
עליו מעברים שונים, על כל אחד כפי ערכו, על פי
הענינים המרומזים בסוד המסע בו הוא נמצא אז.

ומביא שם בשם ספר ברית מנוחה, שהמסע הנקרא
"קברות התאוה" הוא סוד 'חכמה', ולפי ביאורו,
כשהאדם מגיע למסע זה של 'קברות התאוה', אזי
אם אינו זוכה, הרי הוא נקבר בתוך התאוות רח"ל,
שהתאוות מתגברות עליו וקוברות אותו רח"ל, ואם
להיפך, שהקב"ה עוזרו ומסייע בידו לעבור כראוי
מסע זה, אזי נשפעת עליו חכמה, שעל ידה הוא קובר
את התאוות... כלומר 'קברות התאוה' - שהתאוות
נקברין על ידו... כמו כן בכל עת ובכל מסע שהאדם
עובר בו, הוא יכול להפכו לטב או למוטב, הכל כפי
עבודת האדם.

(נכתב ח"ב, עמוד ק"ג)

והאיש משה עניו מאד

רביה"ק הרבה לקשר את שתי המידות הללו, ענוה
וקדושה. ובתורה ק"ל מבאר רבינו את הקושיא
הנשאלת בהרבה ממפרשי התורה שבפרשת
בהעלותך נאמר "ותדבר מרים ואהרן במשה"
(במדבר יב) וסמך ליה מיד הפסוק "והאיש משה
עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה", ויש
להבין את השייכות של שני פסוקים אלו.

ומבאר ע"פ דברי החזקוני (שהובא במ"מ על הדף
בליקו"מ אות ב) שכתב, שהלשון הרע שדברו במשה
היה, כי אשה כושית לקח, שקראו לה כושית על
שם יפיה, ואמרו שלקח אותה על שם יפיה. ומבאר
רבינו, שעל פי זה מובן המשך הפסוק, 'והאיש משה
עניו מאד מכל האדם שעל פני האדמה' לפי שהענוה
והקדושה מישך שייכא אהרדי, והם דבר אחד ממש.
ולפי שמשוה רבינו היה עניו מאד מכל האדם אשר
על פני האדמה, ואיך יתכן לומר עליו דבר כזה, והרי
עניויות וקדושה ענין אחד הם.

ועל פי יסוד זה מביא רבינו פירוש נפלא בדברי
חז"ל (סוכה נב). 'כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו' -
שיגדול מחבירו פירוש שמתגדל ומתגאה על חבירו,
ומי שמגדיל עצמו על פני חבירו על ידי כן מתגדל
יצרו, וכפי מה שהאדם משפיל עצמו, כן יקטן יצרו.

(אוסף אמרים, מידות, פתיחה למס' אבות)

הפתרון היחיד

למען דעת "שאין יכולים לברוח מן השי"ת", [ובשער הציון (סק"ה) כתב לבאר: "כי האדם חושב כמה פעמים לייאש עצמו שאין יכול לתקן בשום אופן, ועל כן יתנהג תמיד באופן אחד, ואם יגזור עליו הקב"ה למות - ימות, אבל טעות הוא, שסוף דבר יהיה כל מה שהקב"ה רוצה מנפשו שיתקן - מוכרח הוא לתקן, ויבוא עוד פעם ופעמים בעוה"ז ובעל כרחו יוכרח לתקן, וא"כ למה כל העמל למות ולסבול חיבוט הקבר ושאר צרות ולחזור עוד הפעם, וראיה מיונה וכו"].

כי השי"ת רצה שיונה הנביא ילך לעיר נינוה וינבא עליה, וברוב צדקותו לא רצה יונה ללכת ועבר עבירה לשמה לשם שמים, כי ליבו אמר לו שהגויים בנינוה אכן יחזרו בתשובה, ועל ידי זה יתעורר חלילה קטרוג על כלל ישראל שהגויים מטיבים דרכיהם ואילו בני ישראל לא (מכילתא הקדמה לפרשת בא), על כן כבש את נבואתו ומסר נפשו בשביל כלל ישראל, כי נביא העובר על דברי עצמו חייב מיתה (רמב"ם יסודי התורה פ"ט ה"ג).

ומפני שהנבואה הרי היא השראת השכינה ואי אפשר לו לצדיק לנתק עצמו ממנה, על כן הוא חשב בדעתו שהרי השראת השכינה אינה אלא בארץ ישראל, וממילא כאשר יצא לחוץ לארץ אז לא ישרה עליו השכינה ויוכל להינתק מהנבואה ולא יהיה קטרוג על בני ישראל.

אך כל זאת לא עזר לו מאומה, וכמבואר בספר יונה כל הסיפור, שזרקו אותו מהספינה לים, ובא דג גדול ואכלו ושוב פלטו ליבשה, עד שהוכרח לבוא לנינוה ולומר בפניהם את נבואתו אשר נצטווה.

והלימוד שלנו מכל זה הוא שאכן לא יתכן לברוח מהשי"ת! וגם שבכל מצב מועיל תשובה כאשר היה עם אנשי נינוה!

וממילא כאשר אנו יודעים שאי אפשר להימלט ולברוח ממנו ית', ולומדים תורה למען הצלת נפשנו זהו לימוד תורה לשמה כראוי!

שרק ע"י לימוד התורה יכול האדם להגיע לידי מידות טובות וישרות, על כן אנו מקדימים לפני הלימוד לומר המשנה של "משה קיבל תורה מסיני וכו', כדי להודיענו שיש לנו רכוש גדול ונפלא! אשר על ידה נזכה אכן לרכוש כל המידות טובות! כי אחר שקיבלנו את התורה אזי כל העבודות והמידות משיגים רק על ידה!

אין לך לימוד לשמה גדול מזה

ואל יחשוש האדם שלימוד כזה - לצורך מידות טובות וישרות - הרי הוא לימוד

” שסוף דבר יהיה כל מה שהקב"ה רוצה מנפשו שיתקן - מוכרח הוא לתקן, ויבוא עוד פעם ופעמים בעוה"ז ובעל כרחו יוכרח לתקן, וא"כ למה כל העמל למות ולסבול חיבוט הקבר ושאר צרות ולחזור עוד הפעם,

שלא לשמה, כי הוא מדרש מפורש (ילקוט שמעוני משלי כ, רמז תתקנט) שאמרו: "אם עשיתי חבילות חבילות של עבירות עשה כנגדן חבילות חבילות של מצוות", וכל שכן לימוד התורה! כי כאשר האדם לומד תורה למען נפשו ונשמתו זהו לימוד התורה הראויה! דאס איז דאך דער ריכטיגער לימוד! וחלילה לחשוש שלימוד כזה ילך לסטרא אחרא ח"ו, כי הוא לימוד למען שמו יתברך! למען הצלה! זהו לימוד תורה לשמה - ואין לך תורה לשמה גדול מזה!

אי אפשר לברוח מהשי"ת!

בסימן תרכ"ב מביא המשנה ברורה בסיבת הדבר שמפסירין בספר יונה ביום הכיפורים,

נפשי רוחי נשמתי יחידתי

כל אחד מישראל מחויב ללמוד, אין אחד שיכול לפטור את עצמו, 'צדיקים' צריכים ללמוד, 'בינונים' ואף 'רשעים', כולם ממש מחויבים ללמוד תורה! וכלשונו של הרמב"ם (הלכות תלמוד תורה פ"א הלכה ח-י): "בין עני; בין עשיר; בין בעל אשה ובנים; בין שלם בגופו; בין בעל יסורים חס ושלום; אפילו זקן מופלג (וכו'), עד אימתי? עד יום מותו!" - דאס איז דאס!

ובעצה הכבירה הזו של לימוד התורה הקדושה כובשים ומנצחים בכל פינות שפונים! הרי דוד המלך עליו השלום שהיה נשמה גבוהה מאוד, אך היה לו הרבה רע שהיה יכול להיות כמו ירבעם בן נבט בכל עת ורגע - כל כך הרבה רע היה לו (ראה שער הגלגולים הקדמה כ"ז), ואם כי גם ה'טוב' שלו היה לאין שיעור גבוה מעל גבוה, אך לעומת זה ה'רע' שלו היה ג"כ באופן נורא, ולכן היה תמיד זועק ומתחנן על נפשו - 'נפשי' 'נפשי' 'נפשי' - שרוצים לצוד את 'נפשי' 'רוחי' 'נשמתי' 'יחידתי' - געוואלד געוואלד! הם עומדים עלי לצוד אותי!

ועם כל זה כתב בספה"ק ראשית חכמה (שער הקדושה פרק שני) שדוד המלך ע"ה הרג את היצר הרע כמו שאמר 'ולבי חלל בקרבי' רק ע"י לימוד התורה!

המתמיד הגדול בעולם!

דוד המלך היה המתמיד הגדול ביותר בעולם! בשעה שהיה חי היה מאיר אור תורה בעל פה אצל כל התלמידי חכמים בעולם, כי הוא היה שורש תורה שבעל פה (זוה"ק ח"ב דף קסו), הוא היה ראש ישיבה ומרביץ תורה ברבים, וכמו שאמרו חז"ל (עירובין נג ע"א) 'דוד גלי מסכתא', ורק על ידי לימוד התורה הוא זכה להרוג את היצר הרע!

ממילא זה מה שעומד לנגד עינינו! אט דאס ליגט פאר אונז אין די אויגן! לעסוק בדברי תורה! מען דארף לערנען!

חז"ל ייחדו מסכת מיוחדת על מידות טובות ומעלתן, הלא היא מסכת אבות, הכוללת בתוכה ענווה ושבירת היצר ועוד, והיות

החושך הקודם לאור

ב"ה יום ב' לסדר ואתחנן ומבין המצרים יורה אור לישרים תש"ל.

והטומאה והזוהמא ברחובות עיר הם ממש ההיפך מבחינת משיח בן יוסף, והם ממש החושך הקודם לאור, ומשיח בן יוסף יערה רוח טהרה ממרום להביא קדושה וטהרה בעולם.

ואילו חלק הכפירה והאפיקורסות של עקבתא דמשיחא היא היפך האור של משיח בן דוד, בחי' תפילה והוא אמר: "ואני תפלה", שהיא תכלית שלימות האמונה, שתולה כל יתבו רק בהשי"ת, כי אין עוד מלבדו, והוא ישפיע את אור האמונה בכל הלבויות, ויתקן את העולם במלכות ש-ד, והיתה לה' המלוכה.

וידוע שלפני כל דבר אמת חולפין כמה וכמה שקרים, וכן ענינים המעורבים בטוב ורע, ונקראים "היכלי התמורות" (עיי' בזה לק"מ סי' כד אות ח וסי' רמה). לכן אין לנו כעת כי אם לעמוד להסתכל איך שיצמיח לנו השי"ת את האורות הנפלאים של התרין משיחין מתוך החושך והערפל והערוב הגדול המשתולל בעוה"ז בזמננו הנוכחי.

ובדניאל, ששם מדבר מסוד קץ הפלאות כתוב "ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו" ומפרש רש"י בשם ר' סעדי' גאון, שזה עולה על פריצי עם ישראל. ואולי מכאן נובעת הטעות הנוראה שהערב-רב פריצי עמנו כהיום הזה מעמידים את חזון נביאנו כביכול על גאולתם, רחמנא לשיזבן מהאי דעתא, וזה סיום הפסוק: "ונכשלו".

אבל זה ברור שהחושבים כן הם מהפריצי העם הפושעים שהם מעמידים חזון הזה כתרופה על מצבנו הקשה כהיום הזה. והוא ההיפך מהקצה אל הקצה, כי אדרבה, עצם החשכות הזו היא הצרה והמצוקה והגלות הקשה ביותר, והוא אות וסימן שאנו עומדים כבר סמוך ממש לפני ישועתינו האמיתית והנצחית לגופינו, ולנפש רוח נשמה שלנו בכלל ובפרט...

יעקב מאיר שכתער

מה ששאלת אם מה שכתוב באוה"ח הק' על ענין משיח ע"פ דרך הטבע הוא מה שרואים היום בזמננו במצב הקשה של שלטון הערב-רב וכו'.

הנה כפי מה שמונח בזכרוננו מהספה"ק על זה שישראל עתידים להגאל ע"י תרין משיחין (רע"מ פנחס רמ"ט). משיח בן דוד ומשיח בן יוסף - הוא מרומז בפסוק "ועלו מושעים בהר ציון" "מושיעים" הם שנים (זה ראיתי מהרמ"ק) שמשיח בן דוד הוא סוד ניסן, ומשיח בן יוסף סוד תשרי, ועל פי חשבון הדגלים, כשמתחילין מיהודה שהוא ניסן, ויששכר הוא אייר וכו', נמצא אפרים בן יוסף תשרי, ועל יסוד זה הולך תמיד הספר בני יששכר.

ואם תהי' עיקר ההתעוררות ע"י משיח בן יוסף, מצד תשרי בחי' שמאל - יהי' ע"י דרך הטבע כמובא, כי הוא ימרוד באומות. ואם העיקר ע"י בחי' בן דוד, ניסן - יהי' למעלה מדרך הטבע...

ולמעשה שניהם אמת, כי שניהם יהיו הגואלים, ואלו ואלו דא"ת, ועל איזה בחינה יהיה העיקר - זה תלוי במעשינו.

אבל זה ברור שמה שנעשה ע"י הערב-רב שבעקבתא דמשיחא - זה חבלי משיח, כי הלא נשפכים הרבה דם ישראל, והטומאה מתגברת מאד, אעפ"כ השי"ת יציל אותנו בגשמיות וברוחניות, כי חומל דלים הוא, ואין זה אלא החושך הקודם לאור.

ואמנם חלקו של משיח בן יוסף בגאולה יהיה, שיעסוק בתיקון העולם מהזוהמא, ויכניס קדושה בעולם לאחר שעמלק הביא טומאה בעולם (עיי' לק"מ סי' נח) ויהיה בחי' "חרב נקמת נקם ברית", כי הדבר תלוי בו, כמו שנאמר "ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב", ויהושע הי' בחי' משיח בן יוסף (כמובא מהגר"א בס' קול התור) שיצא משבט אפרים. והערב-רב של עקבתא דמשיחא,

נפשות חסידי | סיפורים ולקחיהם | מאת מו"ר שליט"א

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי | ומכתבי מורינו שליט"א

ובאמצעותם היה לו שייכות עם כל בניו וכולם אהבוהו, והתחנכו כיאות.

כי דיבור האדם נחשב לאורו יתברך, וכמו שיש לשון במדרש (ב"ר ל, י) שהקב"ה אומר לאברהם אבינו "עד שאתה מאיר לי מאסופוטמיא וחברותיה, בא והאר בארץ כנען", והיינו שדיבורי אמונה ופרסום האלוקות שדיבר אברהם אבינו נקראים בשם אור.

לעומת זאת, אמר לי פעם בחור אחד, שמרוב טרדותיו של אביו, לא מצא אביו פנאי לדבר עמו, עד כדי כך, שהוא מסתובב כבר שנתיים ימים ללא ישיבה, ואביו אפילו לא יודע מכך...

שמעתי על אדם גדול אחד שזכה שכל בניו היו מוצלחים, כולם זרע ברך ה'.

ואמרו עליו שהסיבה שזכה לכך היא, משום שלמרות שהיו לו טרדות עצמות למעלה ראש מתוקף היותו מנהיג אשר רבים צריכים לו, ורובך על כתיפיו עול גדול מחמת צרכי הכלל.

עם כל זה היתה לו הנהגה נאה - אשר יש לכל אחד ללמוד הימנה - שבכל יום התאמץ לגזול מזמנו העמוס והיה משתדל לדבר עם כל אחד מבניו - הן הבנים והן הבנות, ונזהר שיהיה דיבור שטמון בו אמונה בהשגחה פרטית או הודאה, או הלכה, או צניעות,

בהעלותך... איזו

מהבעש"ט:
על כל אדם
עוברים כל
המ"ב מסעות.
וכשמתנהג
ע"פ התורה
מהפך הרע
שבהם לטוב